

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia - Nomer Telung Puluh Enem

Jeff Pippenger

2026-01-27

Nomer Telung Puluh Enem

Ing satengahing “keributan,” kang déning James White dipratélakaké minangka buyarané para Millerit sawisé 22 Oktober 1844, William Miller ngalami sawijining impen ing taun 1847, lan rong taun sawisé iku piyambakipun dipunsarèkakén.

“Manawa William Miller saged nyumurupi pepadhanging pesen katelu, akeh prakara kang tumrap dhèwèké katon peteng lan kebak wewadi mesthi wus kapratelakaké. Nanging para saduluré padha ngakoni katresnan lan kaprigelan kang mangkono jero marang dhèwèké, nganti dhèwèké ngira yèn ora bisa misah saka wong-wong mau. Atiné condhong marang kayektèn, nanging banjur dhèwèké mirsani para saduluré; wong-wong mau nentang kayektèn mau. Apa dhèwèké bisa misah saka wong-wong kang wus ngadeg sesarengan karo dhèwèké ing mratélakaké rawuhipun Gusti Yésus? Dhèwèké ngira yèn satemené wong-wong mau ora bakal nuntun dhèwèké marang kasasaran.

“Gusti Allah nglilakaké dhèwèké tiba ana ing sangisoré pangwasané Iblis, panguwasané pati, lan ndhelikaké dhèwèké ing kubur saka wong-wong sing saya narik dhèwèké adoh saka kayektèn. Musa kaliru nalika dhèwèké wis meh mlebu ing Tanah Prajanjian. Mangkono uga, aku weruh yèn William Miller kaliru nalika dhèwèké wis cedhak mlebu ing Kanaan swarga, amarga nglilakaké pangaribawané lumaku nglawan kayektèn. Wong liya nuntun dhèwèké tumuju marang iku; wong liya uga sing kudu tanggung jawab bab iku. Nanging para malaékat njaga lebu aji saka abdiné Gusti Allah iki, lan dhèwèké bakal metu nalika swarané kalasangka pungkasan muni.

“Dhasar Kang Kukuh”

“Aku weruh saklompok wong kang ngadeg kanthi kajaga becik lan kukuh, ora maringi panyengkuyung marang wong-wong kang arep ngoncang iman kang wis mantep ana ing badan pasamuwan. Gusti Allah mirsani wong-wong mau kanthi kepareng. Aku diparingi pitedah bab telung undhak-undhakan—pekabaran malaékat kapisan, kapindho, lan katelu. Malaékat kang ndhereki aku ngandika, ‘Bilai tumrap sapa waé kang nggeser siji bongkahan utawa ngobahaké siji paku saka pekabaran-pekanaran iki. Pangertosan kang bener bab pekabaran-pekanaran iki iku wigati banget tumrap urip. Nasibing jiwa gumantung marang carané pekabaran-pekanaran iki ditampani.’ Aku banjur digawa mudhun manèh ngliwati pekabaran-pekanaran iki, lan aku weruh sepira larangé umaté Gusti Allah anggoné ngrebut pengalamané. Iku dipikantuk lumantar akèh sangsara lan pasulayan kang abot. Gusti Allah wis nuntun wong-wong mau sethithik-sethithik, langkah demi langkah, nganti Panjenengané mapanaké wong-wong mau ana ing sawijining landhesan kang padhet lan ora bisa digoyang. Aku weruh ana sawenèh wong

nyedhak marang landhesan iku lan nliti dhasaré. Ana kang kanthi kabungahan enggal nincak ing kono. Ana uga liyané kang wiwit golèk luputé dhasar iku. Wong-wong mau kepéngin supaya ana pambeneran digawé, lan banjur landhesan iku bakal dadi luwih sampurna, lan umaté bakal luwih bungah. Ana sawenèh kang mudhun saka landhesan iku kanggo nliti, banjur mratélakaké yèn landhesan iku dipasang kliru. Nanging aku weruh yèn meh kabèh tetep ngadeg kukuh ana ing landhesan iku lan padha naséhati wong-wong kang wis mudhun saka kono supaya mandheg sambaté; amarga Gusti Allah iku Juru Bangun kang utama, lan wong-wong mau lagi nglawan Panjenengané. Wong-wong mau nyritakaké pakaryan Gusti Allah kang nggumunaké, kang wis nuntun wong-wong mau menyang landhesan kang kukuh iku, lan kanthi sapamulangé padha ngangkat mripaté marang swarga lan kanthi swara sora ngluhuraké Gusti Allah. Prakara iki nggegirisi atiné sawenèh wong kang wis sambat lan ninggal landhesan iku, lan wong-wong mau kanthi pasuryan andhap asor banjur nincak manèh ing kono.” *Early Writings*, 258.

Pakaryan-Pakaryan Miller kang Nggegirisi

“pakaryan endah”é William Miller nuntun marang “dhasar kang kukuh” kang dadi “landhesan kang mantep lan ora obah.” “Dhasar” saka “landhesan kang ora obah” iku, lan serangan sabanjuré marang loro-loroné, yaiku “landhesan” lan “dhasar,” kang diwiwiti sawisé patiné Miller ing taun 1849, diidentifikasi ana ing impèné.

William Miller punika pralambang dhasaring Adventisme.

Panjenengané ugi minangka pralambang sajarah Millerit wiwit taun 1798 dumugi 1863.

Panjenenganipun ugi dados pralambang sajarah Millerite wiwit taun 1798 ngantos taun 1844.

Panjenengané uga dadi pralambang sajarahé telung malaékat wiwit taun 1798 nganti tekan angger-angger dina Minggu.

Panjenenganipun dipunlambangaken déning patang puluh enem taun wiwit taun 1798 ngantos 1844.

Panjenenganipun dipunlambangaken déning angka “220,” gegayutan kaliyan 2.520 lan 2.300.

Panjenengané kagambarake déning “pitu mangsa”—yaiku 2.520.

Panjenengané dipralambangaké déning angka 2.300.

Loro impèné Miller dipratandhakaké déning loro impèné Nebukadnésar ing Daniel bab loro lan bab papat.

Mangsa taun 1798 iku diwiwiti déning Nebukadnésar lan dipungkasi ing taun 1863 déning Belsyazar.

Mangsa wiwit taun 1798 nganti hukum Minggu diwiwiti karo Nebukadnésar lan dipungkasi karo Belsyazar.

Minangka pralambang sajarah kaum Millerit, panjenengané iku pralambang dhasar-dhasar, kang makili kayektèn-kayektèn sing kasumurupan antarané panemuan alfa bab 2.520 lan panemuan omega bab 2.300. Nalika maringi katrangan ngenani impèné William Miller, James White netepaké yèn “kunci” iku yaiku cara Miller nyinaoni Kitab Suci. Metodologi iku kunci Daud sing dipasrahaké ana ing pundhaké Miller, amarga panjenengané ngetokaké wangsit 2300 taun kang rampung nalika Yesaya 22:22 kasembadan ing tanggal 22 Oktober 1844.

Kasunyatan-kasunyatan sing wiwit dibukak segelé wiwit taun 2023 lan salajengipun, yaiku kasunyatan-kasunyatan sing sampun kaidentifikasi ing presentasi-presentasi Habakkuk's Tables 95, lan kasunyatan-kasunyatan punika sapunika dipasang ing sajroning sawijining kerangka “Truth” ingkang énggal.

Panggilan saka swara ing ara-ara samun ing Juli 2023 nemtokake bilih nangis lan sesambat iku prelu tumrap wong-wong sing kudu mratobat amarga proklamasi tanggal 18 Juli 2020. Wong-wong sing bakal kalebu ing antaraning para prawan wicaksana kudu mratobat kanthi sarujuk karo pandongan ing Daniel 9, yaiku pandongané wong-wong ing Imamat 26 sing ngakoni manawa dheweke wis kasebar.

Nalika Miller nyarios, “Nalika aku mangkono nangis lan sesambat marga saka kapitunan gedhéku lan tanggung gugatku, aku banjur kelingan marang Gusti Allah, lan kanthi temen-temen ndedonga supaya Panjenengané ngutus pitulungan marang aku. Sanalika lawang kabuka, lan ana sawijiné wong mlebu ing kamar mau, nalika wong-wong kabèh padha metu saka kono; lan dhèwèké, nalika nyekel sikat rereged ing tangane, mbukak jendhéla-jendhéla, lan wiwit nyaponi lebu lan uwuh saka kamar iku.”

Lawang sing kabukak iku atiné Miller nalika dhèwèké “ndedonga kanthi temen” nyuwun “pitulungan.” Gusti Yesus minangka Seksi kang Satuhu tumrap Laodikia lagi thothok-thothok ing ati-ati sing digoleki supaya bisa mlebu. Nalika lawang iku kabukak, sawijining proses pamisahan wiwit kalakon. Nalika lawang iku kabukak, “jendhéla-jendhéla” uga kabukak, lan “jendhéla-jendhéla” iku yaiku jendhéla-jendhéla swarga.

Yohanes nyumurupi yèn jendhéla-jendhéla ing swarga kabukak ing pasal sanga welas kitab Wahyu nalika Gusti ngadegaké bala jaran putih kagungané, sanalika sawisé pangantèn wadon wis nyawisaké awaké dhéwé. Bala iku ya iku balané Yéhezkièl kang padha ngadeg jumeneng minangka wangsulan marang pawarta bab angin wétan kang atos. Bala iku ya pasamuwan kang menang, kang owah saka pasamuwan kang perang dadi pasamuwan kang menang nalika pamisahan antarané gandum lan lolohan wis kalakon. Pamisahan iku uga digambarake minangka owah saka pengalaman Laodikia marang pengalaman Filadelfia. Miller mbikak atiné lan nglilakaké Sang Seksi Sejati lumebet, nalika Panjenengané misahaké gandum lan lolohan, mangkono nguripaké balané jaran putih kagungané.

Ing tanggal 31 Désèmber 2023, wong Sikat Reget mlebet ing kamar sawisé wong-wong padha metu, lan wiwit nindakaké pakaryan nyingkiraké reregeding kaluputan, nalika nglebetaké kayektèn-kayektèn lawas saka Tabel-tabelé Habakuk menyang sawijining rerangkèn kayektèn kang anyar.

“Juru Slamet iku ora rawuh kanggo mbatalake apa kang wis dipangandikakake para leluhur lan para nabi; awit Panjenengane piyambak wus ngandika lumantar para abdining perwakilan mau. Kabeh kayektèn ing pangandikaning Allah asalé saka Panjenengane. Nanging permata-permata kang tanpa rega iki wus dipasang ana ing tatanan kang palsu. Pepadhangé kang aji wis digawe ngladèni kaluputan. Allah kersa supaya iku dicopot saka tatanan kaluputané lan dipasang manèh ana ing rerangkèn kayektèn. Pakaryan iki mung bisa katindakaké déning tangan ilahi. Amarga gandhèngané karo kaluputan, kayektèn wis ngladèni prakarané mungsuhing Allah lan manungsa. Kristus rawuh kanggo masangaké iku ana ing papané supaya bisa ngluhuraké Allah lan nindakaké karahayoné umat manungsa.” *The Desire of Ages*, 287.

Salah satunggaling bebener pisanan ingkang dipunajaraken ing taun 2024 punika panjlènrèhan bab kuciwa tanggal 18 Juli 2020. Baris ngantos baris, dipunmangertosi bilih kuciwaning wiwitan saking saben garis reformasi punika nengenaken tanggal 18 Juli 2020 minangka waymark utami wonten ing pasemon bab sepuluh prawan. Perkara bab kuciwa punika dados “kunci” kanggé mbikak bebenering papan suci; déné ing Kuciwa Ageng taun 1844, papan suci punika dados “kunci” ingkang mbikak kuciwa punika.

Wong sikat rereged, kang uga Sanga singa saka taler Yehuda, wiwit mbikak segel pesen Pambengok Wengi-Tengah ing taun 2023. Saiki kita wus tekan ing papan sajroning impèné Miller nalika Panjenengané nyelehake peti kang luwih gedhé ing ndhuwur méja lan nglebokake bebener-bebener kang bakal sumunar kaping sepuluh luwih padhang tinimbang srengéngé. Salah siji saka permata-permata iku yaiku panyingkapan bab sapa Panjenengané iku ana ing narasi profetik.

Nalika wangsit iku dibukak segelé, Panjenengané iku Sang Singa saka taler Yehuda, kang njupuk bebener-bebener lawas lan mapanaké ing sajroning rerangka anyar saka telung undhak-undhakan “bebener.” Rerangka iku kaiket dadi siji déning Kristus minangka Sang Alfa lan Omega, kang wiwitan lan pungkasan. Minangka Sabdaning Allah, Panjenengané ngatur saben unsur saka Sabdané. Minangka Palmoni Panjenengané ngrancang saben pérangan minangka sawijining matématika.

Nalika Pétrus ana ing Kaesarea Filipi, ing jam katelu, Panjenengané ngenalaké Sarirané piyambak minangka Palmoni, kanthi nekanaké “fraktal profètis.” Salah siji saka wahyu pungkasan bab Kristus minangka Gustiing ramalan, yaiku penekanan marang fraktal profètis kaya kang dipralambangaké déning Pétrus ing Matius 16:18, yaiku pralambang 1.618, kang ing jagad alam diarani rasio emas, nanging déning Palmoni diarani “fraktal profètis.”

Kita namung nembe wiwit ngenali fraktal-fraktal kenabian kang mapan ing sajroning minggu suci 27 nganti 34. Sadurunge kita bali mrana ing lumantar kita menyang kitab Yoel, panegasan babagan fraktal-fraktal kenabian perlu katambahi ing pangrasaning kita tumrap impèné Miller.

Perangan wektu wiwit Miller nimbali wong-wong supaya “teka lan delengen,” lan Kristus, minangka wong kang nyapu rereged, nimbali Miller supaya “teka lan delengen,” iku saka taun 1798 nganti tekan angger-angger Minggu, nanging ing sajroning sajarah sakabèhé iku ana sawijining fraktal kanthi perangan wektu saka 1798 nganti 1863. Ing kono uga ana fraktal liyané saka 9/11 nganti tekan angger-angger Minggu, lan siji manèh saka 2023 nganti tekan angger-angger Minggu.

Nalika Miller meremaké mripaté ing satengahing keramaian, panjenengané nggambarake sajarah taun 1849, nalika Pangéran lagi ngupaya ngrampungaké pakaryan iku, nanging ora kasil. Panjenengané diuripaké manèh ing taun 2023, amarga panjenengané iku Élia sing kapatèni ana ing dalan bebarengan karo Musa. Panjenengané séda ing taun 1849, banjur séda manèh ing tanggal 18 Juli 2020.

Impenipun diparingaké ing taun 1847, banjur Pangéran ngunjukaké asta-Nya kaping pindho lan nerbitaké bagan taun 1850. Nalika Pangéran ngunjukaké asta-Nya kaping pindho ing sajarahé wong satus patang puluh papat èwu, Miller ditangèkaké manèh.

Titik wiwitan tumrap panyebaran Israel lan Yéhuda loro-loroné dipratélakaké ing Yésaya.

Awit sirahé Siria iku Damsyik, lan sirahé Damsyik iku Resin; lan sajroning suwidakan lima taun Éfraim bakal diremuk, nganti ora dadi sawijining bangsa. Lan sirahé Éfraim iku Samaria, lan sirahé Samaria iku anaké Remalya. Manawa kowé ora precaya, satemené kowé ora bakal diteguhaké. Yesaya 7:8, 9.

Ramalan iku kaparingake ing taun 742 SM, lan sangalas taun sawisé iku, ing taun 723 SM Israèl kabuyaraké déning bangsa Asyur, lan banjur patang puluh nem taun sawisé iku Yéhuda kabuyaraké déning Babilon. Katelu tanggal iku makili sawijining wektu sangalas taun, banjur kasusul patang puluh nem taun. Nalika loro ramalan mau rampung ing taun 1798 lan 1844 miturut urutané, wektu sangalas taun ing wiwitan saka 742 SM nganti 723 SM iku minangka sangalas taun alfa, kang makili sangalas taun omega saka 1844 nganti 1863.

Miller séda limang taun sawisé omega diwiwiti; sangalas taun lan pitung taun sawisé kuwi, artikel-artikel Hiram Edson ngenani “pitung wekdal” diterbitaké. Pitung taun sawisé kuwi, “pitung wekdal” ditampik. Taun 1856 mesthiné dadi panyegelan sing ndhisiki hukum Minggu taun 1863, nanging bab iku ora kelakon.

Malaekat kaping telu rawuh ing taun 1844, 1888 lan nalika 9/11. Sister White nerangake bilih nalika gedhong-gedhong ageng ing Kutha New York rubuh, telung ayat pisanan saka Wahyu wolulas bakal kawujud.

Wahyu 18

Ayat KAPISAN—Lan sawisé samubarang iki aku weruh malaékat liyané tumedhak saka swarga, kagungan panguwasa gedhé; lan bumi dadi padhang déning kamulyané.

Ayat KALIH—Lan panjenengané nguwuh kanthi sora kang rosa, pangandikané, Babul Agung wus rubuh, wus rubuh, lan wus dadi papan padunungan dhemit, lan pakunjaraning saben roh najis, sarta kurunganing saben manuk kang najis lan sengit.

Ayat TIGA—Amarga sakehing bangsa wis ngunjuk anggur bebenduné sakecahe laku jina dheweke, lan para raja ing bumi wus padha laku jina karo dheweke, sarta para sudagar ing bumi wus dadi sugih marga saka kelimpahaning kadonyané.

Malaékat kapisan sing gagah prakosa tumedhak mawa sawijining pawarta ana ing astané, lan Yohanes diprentah supaya lunga njupuk kitab cilik iku lan mangan iku. Malaékat kapisan iku nindakake pakaryan kang padha karo malaékat ing Wahyu wolulas kang madhangi bumi kalawan kamulyané. Iki amarga malaékat kapisan iku alfa lan malaékat katelu iku omega, lan wiwitan tansah nggambarake pungkasan.

“Gusti Yesus maringi tugas marang sawijining malaékat sing gagah prakosa supaya tumedhak lan ngélingaké para pedunung bumi supaya siyaga nyawisaké rawuhipun kaping pindho. Nalika malaékat iku nilar ngarsané Gusti Yesus ing swarga, ana pepadhang kang padhangé ngluwihi sakabehé lan mulya banget lumaku ndhisiki dheweke. Aku dipun maturi yèn pakaryané iku kanggo madhangi bumi kanthi kamulyané lan ngélingaké manungsa bab bebenduning Allah kang badhé rawuh.” *Early Writings*, 245.

Malaékat kang kapisan iku ayat siji saka Wahyu wolulas.

Lan sawisé samubarang iku aku weruh malaékat liyané tumurun saka swarga, kagungan pangwasa gedhé; lan bumi kapadhang déning kamulyané.

Malaékat kapindho punika ayat kalih saking Wahyu wolulas.

Lan dhèwèké sesambat kanthi swara banter lan rosa, mangkéné, Babul gedhé iku wis rubuh, wis rubuh, lan wis dadi papan padunungan para dhemit, lan kubengané saben roh ala, lan kurungané saben manuk kang najis lan nisthakaké.

Malaékat katelu punika ayat tiga saking Wahyu wolulas.

Amarga sakehing para bangsa wus padha ngunjuk saka anggur bebenduning laku jina dheweke, lan para ratu ing bumi wus padha tumindak jina bebarengan karo dheweke, lan para sudagar ing bumi wus dadi sugih marga saka lubèring kasugihaning karemane.

Kabèh para raja padha nindakaké laku jina karo wanita tuna susila iku nalika angger-angger Minggu, kaya kang dipralambangaké ana ing ayat telu. Pesené malaékat kapindho yaiku yèn Babil wis rubuh, lan iku ana ing ayat loro. Tugas malaékat kapisan yaiku madhangi bumi nganggo kamulyané, lan iku ana ing ayat siji. Ayat siji iku 9/11. Ayat loro iku proses

pamisahan kang wis lumaku ing satengahing umat manungsa wiwit 9/11, lan ayat telu iku angger-angger Minggu. Amarga iku, 9/11 iku pesené malaékat katelu, lan mangkono uga angger-angger Minggu. 9/11 iku pepènget bab angger-angger Minggu kang lagi nyedhak, kaya kang digambaraké ana ing telung ayat kapisan, lan swara liyané ing ayat papat iku angger-angger Minggu. Swara kapisan saka Wahyu wolulas iku pepènget bab angger-angger Minggu kang lagi nyedhak, lan pepènget iku malih dadi kasunyatan kang urip nalika angger-angger Minggu.

9/11 tumuju marang hukum Minggu dipratandhani déning periode alfa “mrenea lan delengen” saka impené Miller tumuju omega “mrenea lan delengen.” Ing antarané 9/11 lan hukum Minggu, permata-permata mau dilebokaké ing ndhuwur méjané Miller ing tengahing kamar, kasebar lan kasarèkaké, banjur dipulihaké déning wong sing nggawa sikat rereged. Malaékat sing tumedhak ing taun 1840 mawa kitab cilik iku yaiku malaékat kawitan lan alfa sing makili malaékat sing tumedhak ing 9/11. Malaékat iku katandhani ing pasal sepuluh, nalika Yohanes dipangandikani yèn kitab iku bakal legi, nanging banjur dadi pait.

Yokanan makili gerakan malaekat kang kapisan, kang dipralambangaké déning golongan Millerit, lan iya uga nggambaraké gerakané wong satus patang puluh papat ewu. Kaping pisan lan utamané, dhèwèké makili dina-dina pungkasan, kaya para nabi tansah nglakoni mangkono. Awit saka iku, dhèwèké wis diparingi weruh sadurungé yèn kitab iku bakal manis banjur pait. Wong-wong Millerit ora mangertèni prakara iki sadurungé, nanging wong satus patang puluh papat ewu katetepaké kudu mangertèni prakara iki.

Miller, minangka utusaning malaékat kapisan, iku pralambang utama tumrap wong kang mangan kitab cilik mau. Minangka tukang giling, dhèwèké kudu misahaké gandum saka uwuhé, banjur ngolah pari mau dadi glepung, lan gawé roti kang kudu dipangan. Dhèwèké mbagekaké roti mau kanthi nempatké ing tengahing kamare lan ngundang sapa waé kang gelem supaya “teka lan delengen.” Nanging minangka pralambang tumrap wong kang njupuk kitab mau saka tanganing malaékat, Miller, kaya Yohanes, luwih nyandhak marang jaman pungkasaning malaékat katelu tinimbang marang mangsa wiwitaning malaékat kapisan. Ing sajroning impèné, dhèwèké miwiti kanthi mratélakaké marang kita yèn dhèwèké nampa pesané saka tangan kang ora katon. Malaékat kapisan ing Wahyu sepuluh ngasta kitab cilik ana ing tangane, nanging malaékat ing Wahyu wolulas, kang dadi omega tumrap alpha taun 1840, ora kagambar ngasta kitab ana ing tangane, lan kitab iku sing ditampa déning Miller—kitab saka tangan kang ora katon. “Teka lan delengen” kagungané Miller iku 9/11, lan “teka lan delengen” kagungané wong sing nyekel sikat rereget iku hukum Minggu.

Ing antarané “mrenea lan delengen” alfa lan omega, ana pekabaran malaékat kapindho, amarga alfa iku 9/11, yaiku ayat siji saka pasal wolulas, lan ayat loro iku malaékat kapindho kang pungkasané ana ing ayat telu, yaiku angger-angger Minggu lan omega “mrenea lan delengen.” Ing impené Miller, malaékat kapindho lan rubuhé Babil diwakili déning pitung kaping tembung scatter dienggo, déné narasi sakabèhé nandhakaké yèn kayektèn kasil dikalahaké déning kasalahan.

Malaékat kapisan lan kaping telu tumurun nggawa pekabaran sing kudu dijupuk lan dipangan ing tanggal 11 Agustus 1840 lan 9/11, saben-saben. Kaloro tanggal mau cocog karo ayat kapisan saka Wahyu wolulas.

Bebener-bebener dhasar iku dipunwedharaken ing sasi Mèi taun 1842, kanthi bagan para perintis taun 1843 dados alfa saking kalih papane Habakuk. Ing taun 2012, Papan-papanipun Habakuk dipunwedharaken, salaras kaliyan sasi Mèi taun 1842.

Golongan Millerit ngalami kuciwa kapisané ing tanggal 19 April 1844, minangka pralambang tumrap 18 Juli 2020. Ing titik iku malaékat kapindho rawuh, lan rawuhipun cocog karo ayat loro saka Wahyu wolulas. Kuciwa iku nandhani pungkasaning malaékat kapisan. Ing kono malaékat kapindho rawuh, lan wektu tundhané ing pasemon para prawan wiwit. Sajarah malaékat kapisan kudu lumaku sajajar karo sajarah malaékat kapindho, lan manawa ditrapaké kanthi cara iki, rawuhipun malaékat kapindho dilarasaké karo rawuhipun malaékat kapisan ing taun 1840 lan 9/11.

Sawijining wektu tundha tekan ing 9/11, kang dilambangaké déning 19 April 1844. Ing 9/11, papat angin Islam diluwaraké, banjur ditahan. Papat anginipun Yokanan punika angin ributipun Yésaya, lan angin wetanipun pratélan nubuatan, lan malaékat panyégel punika minggah saking sisih wetan. Nalika Panjenenganipun minggah, Panjenenganipun nguwuh, “tahan, tahan, tahan, tahan” kaping papat manut Sister White. Wektu tundha kang diwiwiti kanthi rawuhipun malaékat kaping kalih punika dipratélakaké minangka papat angin kang ditahan nganti wong satus patang puluh papat èwu punika kaségel.

Sawisé kuciwa kang kapisan, Samuel Snow katuntun kanggo nyusun pesen Pambengok ing Tengah Wengi, mangkono nggambarake swara wong kang sesambat ana ing ara-ara samun ing sasi Juli 2023.

Ing pasamuwan kémah ing Exeter, pamisahan para prawan adhedhasar lenga panggènan pangujian, uga nyucek lan marasèkaké para Millerit selaras karo pakaryaning Utusan Prejanjian. Pasamuwan kémah ing Exeter makili panyegelan, awit pakaryan mau banjur lumaku maju kaya ombak pasang, utawa kaya wadya bala kang gagah prakosa, nganti malaékat katelu rawuh ing tanggal 22 Oktober 1844. Kunciing sajarah iku pamisahan.

Malaékat kapindho nindakaké pakaryan pamisahan nalika rawuh, kaya déné nalika kuciwa kang kapisan, lan pakaryan iku dipungkasi kanthi pamisahan tanggal 22 Oktober. Ing antarané loro pamisahan mau, pekabaran malaékat kapindho dipralambangaké. Malaékat kapindho iku sawijining pamisahan kang saya maju terus nganti tumeka ing ujian pungkasan bab lenga. Ujian pungkasan bab lenga iku nuntun marang ujian pamungkas saka malaékat katelu. Ujian pamungkas mau tumrap Gusti Yésus yaiku salib, lan Taman Getsemani, kang tegesé “taman panggilingan lenga,” ndhisiki ujian pamungkas saka salib, lan ujian bab lenga para prawan ndhisiki lawang kang katutup taun 1844.

Pangujian pungkasan, kang diterusaké déning pangadilan, iku minangka pangujian kaping sapuluh tumrap Israèl kuna. Sawisé iku, wong-wong mau katetepaké kanggo mati ana ing

ara-ara samun. Apa ta ing Kadesh, Getsemani, utawa Exeter; pangujian pungkasan sadurungé pangadilan, nalika rong golongan dipisahaké, nandhakaké anané sawijining pangujian pungkasan sawisé 2023, kang ndhisiki pangadilan lawang-katutup saka angger-angger Minggu. Pangujian pungkasan iku yaiku pemeteraian. Pangujian pungkasan utawa panungkas nyarujuki anané pangujian wiwitan.

Ing taun 2023, wektu tundha iku rampung nalika Sang Singa saka taler Yéhuda mbikak segelé wahyu kang wus katetepaké bakal tundha, kanthi ngangkat asta-Né. Banjur wiwit pakaryané Samuel Snow.

Manawa kita nyelarasaké mangsa malaékat kapisan lan kapindho kanthi saajar siji lan sijiné, iku nandhakaké tumuruning sawijining malaékat kanthi sawijining piwulang sing nyoba umaté Gusti Allah lumantar tanggapané marang parentah supaya njupuk lan mangan piwulang iku. Sawisé iku, piwulang dhasar mau dipacak ana ing ngarepé umum, nganti piwulang dhasar iku gagal. Banjur malaékat katelu rawuh. Mangsa malaékat katelu iku sangalas taun, yaiku sangalas taun omega saka 742 BC nganti 723 BC.

Mangsa taun 1844 nganti 1863, lan mangsa 742 SM nganti 723 SM lumaku saajar siji lan sijiné, lan uga saajar karo mangsa malaékat kapisan lan kapindho. Patang garis sajarah kenabian mau selaras karo 9/11 nganti hukum Minggu. Lima garis mau minangka sajarah alfa-né Miller “teka lan delengen” lan omega-né Kristus “teka lan delengen.”

Papat Kaping Pitu

Yèn dipunmangertosi kanthi leres, Imamat kaping rolikur nemtokaken “pitu wekdal”; kaping sekawan, lan “pitu wekdal” punika minangka pralambang tumrap Miller lan pesenipun. Ing taun 1842, pamahaman Miller bab “pitu wekdal” dipunlestantunaken ing bagan 1843 ingkang, miturut pangandianipun Sister White, “was directed by the hand of the Lord,” lan “should not be altered.” Pitung taun sasampunipun Miller seda ing taun 1849, lan pitung taun sasampunipun pesen bab “pitu wekdal” dipunlebokaken ing cathetan déning Hiram Edson, lan pitung taun sasampunipun dipuntampik.

Ing taun 1842, tabel kapisan saka Habakuk diterbitaké.

Ing taun 1849 utusan alfa saka “pitung mangsa” ing bagan 1843 séda.

Ing taun 1856, utusan omega saka “pitu kaping” ing bagan taun 1850 dipaèkké.

Ing taun 1863, loro loh Habakuk ditampik, lan bagan taun 1863 diterbitake.

Bagan ilahi sing diterbitaké ing wiwitan lan bagan manungsa sing diterbitaké ing pungkasan. Ing tengahé, ana loro utusan sing diidentifikasi, awit pesen kapindho tansah nduwèni panggandhengan kaping pindho.

Malaékat kapisan

Ing taun 1842, tabel Habakuk kang kapisan diterbitaké.

Malaékat kapindho

Ing taun 1849, utusan sepuh saka bagan 1843 seda.

Ing taun 1856, utusan anyar saka bagan 1850 ora digatèkaké.

Malaékat katelu

Ing taun 1863, pekabaran iku ditampik lan bagan 1863 diterbitaké.

Sawijining periode rong puluh siji taun sing nggambarake papat pralambang saka “pitu wektu,” kanthi sela sing padha, yaiku pitu taun saben-saben. Pesen alfa dipunwedharaken (1842), utusan alfa seda (1849), utusan omega dipunsingkiraken (1856), lan pesen omega dipuntampik (1863), minangka pralambang tumrap 2012; 18 Juli 2020; 2023; lan undhang-undhang Minggu sing enggal rawuh. Sedanipun Miller ing taun 1849 selaras kaliyan 18 Juli 2020. Sang utusan, lan pesenipun, dipunwungokaken malih ing taun 2023. Pesen omega sapunika lagi dipunbikak segelipun, lan punika dipuntututi déning undhang-undhang Minggu taun 1863.

Ing gerakan Millerit, pekabaran punika dipuntegakaken lajeng utusanipun tilar donya. Ing gerakan paralel, pekabaran punika dipuntegakaken lajeng pekabaranipun pejah. Pekabaran punika karesurèkakên ing taun 1856 lan 2023. Murtað punika dados tetengering 1863, lan kamenangan punika dados tetengering padananipun ing wekdal hukum Minggu. Sadèrèngipun murtað lan kamenangan ing hukum Minggu lan 1863, pambukaning segel pepadhanging omega watu pucak saking “pitu mangsa” taun 1856 punika dipunandharaken, kados dene sampun kalampahan wiwit 2023.

Kita badhé nerusaké ing artikel salajengipun.

William Miller: 1782–1849

William: “karsa” lan “helem”— “pangreksa kang mantep tekadé”, “juru njaga kang temen ing pamesthiné”, utawa “satriya kang kuwat karsané.”

Miller: wong kang ngoperasèkaké panggilingan, mligi panggilingan kang nggiling gandum dadi glepung.

Prajurit kang karsane kuwat

“Satunggaling petani ingkang jujur, lugu manahipun, ingkang sampun kapimpin dhateng mamang tumrap kawibawan ilahi Kitab Suci, nanging kanthi temen-temen ngraosaken pepénginan mangertos kayekten, punika tiyang ingkang kanthi mirunggan kapilih déning Allah kanggé mimpin wonten ing pamakluman rawuhipun Kristus kaping kalih. Kados déné kathah para reformator sanèsipun, William Miller ing gesangipun wiwitan sampun perang nglawan kamlaratan lan kanthi mekaten sampun sinau piwulang-piwulang ageng bab semangat, kekiyatan usaha, saha panyélakalan dhiri. Para anggota kulawarga asalipun misuwur kanthi roh kamardikan lan katresnan dhateng

kabébasan, kanthi kaprigelan nandhang lan patriotisme ingkang murub—sipating watak ingkang ugi cetha pinanggih wonten ing pribadinipun. Bapanipun punika satunggaling kapten wonten ing wadyabala Revolusi, lan dhateng pangurbanan-pangurbanan ingkang dipuntindakaken déning piyambakipun ing perjuwangan lan kasangsaraning jaman ingkang kebak prahara punika saged dipunlacak kahanan kasrakat ing gesang wiwitanipun Miller.”

“Piyambakipun kagungan watak badan ingkang santosa, lan wiwit taksih bocah sampun maringi bukti yèn kekiyatan intelektualipun ngluwihi lumrahipun. Nalika saya diwasa, prakawis punika saya cetha katingal. Pikiranipun aktif lan mekar kanthi saé, sarta piyambakipun kagungan ngelak ingkang landhep tumrap kawruh. Sanadyan piyambakipun boten ngraosaken kaluwihan pendhidhikan perguruan inggil, katresnanipun dhateng sinau lan pakulinan mikir kanthi waspada sarta ngritik kanthi cermat ndadosaken piyambakipun satunggaling tiyang ingkang kagungan pangadilan ingkang waras lan pandhangan ingkang jembar. Piyambakipun kagungan budi pekerti moral ingkang tanpa cacad lan nama ingkang pantes dipun meri, awit lumrahipun dipun ajèni amargi katulusan, irit, lan kabecikanipun. Sarana kekiyatan lan katlatenan, piyambakipun wiwit enèm sampun nggayuh kacukupan, sanadyan pakulinan sinau punika taksih dipun lestantunaken. Piyambakipun ngemban manéka jabatan sipil lan militèr kanthi mulya, lan margi tumuju kasugihan saha pakurmatan kados-kados kabikak amba tumrap piyambakipun.” *The Great Controversy*, 317.

“Kawruh ngenani Allah ora bakal bisa dipikolehi tanpa upaya pikiran, tanpa pandonga nyuwun kawicaksanan supaya kowe bisa misahake saka gandum bebener kang murni, damen kang lumantar iku manungsa lan Iblis wis nyalahi pratélan piwulang-piwulang bebener. Iblis lan golongané para agen manungsa wis ngupaya nyampurake damen kasalahan karo gandum bebener. Kita kudhu kanthi sregep nggolèki bandha kang kasimpen, lan ngupaya kawicaksanan saka swarga supaya bisa misahake rekaan manungsa saka dhawuh-dhawuh ilahi. Roh Suci bakal mitulungi wong kang ngupaya bebener-bebener kang agung lan aji banget kang magepokan karo rancangan panebusan. Aku kepéngin nandhesake marang kabèh wong kasunyatan menawa maca Kitab Suci kanthi sakelebat waé iku ora cukup. Kita kudu nliti, lan iki tegesé nindakaké samubarang kang kinandhut ing tembung kasebut. Kaya wong tambang kanthi semangat njelajah bumi kanggo nemokaké urat-urat emas, mangkono uga kowe kudu njelajah pangandikané Allah kanggo bandha kang kasimpen, kang wis suwé banget Iblis ngupaya ndhelikake saka manungsa. Pangéran ngandika, ‘Yèn ana wong gelem nindakaké kersané, wong iku bakal wanuh marang piwulang iku.’ Yohanes 7:17, Revised Version.”

“Sabdaning Allah iku bebener lan pepadhang, lan kudu dadi lampu tumrap sikilmu, kanggo nuntun kowé saben langkah ing dalan menyang gapuraning kutha Allah. Awit saka iku, Iblis wis nindakaké upaya kang mengkono nekaté kanggo ngalang-alangi dalan kang wis diangkat kanggo dilewati déning para tebusané Pangéran. Kowé aja nggawa gagasanmu marang Kitab Suci, banjur ndadèkaké panemumu minangka pusat kang ngubengi bebener. Kowé kudu nyingkiraké gagasanmu ana ing lawanging panaliten, lan kanthi ati kang andhap-asor lan katundhukan, kanthi dhiri kasimpen ana ing Sang

Kristus, kanthi pandonga kang temen, kowé kudu ngupaya kawicaksanan saka Allah. Kowé kudu ngrasa yèn kowé mesthi kudu mangertèni karsané Allah kang wis kawedharaké, amarga iku gegandhèngan karo karaharjanmu pribadi kang langgeng. Kitab Suci iku minangka pituduh, kang lumantar iku kowé bisa mangertèni dalan menyang urip langgeng. Kowé kudu nduwèni pepénginan ngluwihi samubarang kabèh supaya kowé bisa mangertèni karsané lan dalan-dalané Pangéran. Kowé aja nelusuri kanthi ancas golek ayat-ayat Kitab Suci kang bisa koktafsiraké kanggo mbuktekaké tiorimu; amarga Sabdaning Allah mratelakaké yèn tumindak mangkono iku nggawé Kitab Suci dipuntwèng kanggo karusakanmu dhéwé. Kowé kudu ngosongaké awakmu saka saben prasangka, lan sowan ing panaliten Sabdaning Allah kanthi roh pandonga.” Review and Herald, September 11, 1894.

“William Miller lair ing Pittsfield, Massachusetts. Pendhidhikan formalé mung cacah 18 sasi, nanging dhèwèké dadi sinau piyambak lumantar pakulinan maca kang kuwat. Wiwit enom uga dhèwèké miwiti nulis, ngarang puisi lan nyathet buku harian. Pamaosané ndadèkaké dhèwèké kapapar marang para panulis kafir kang nuntun pengaruh marang dhèwèké menyang arah deisme. Nalika yuswané meh tekan pungkasan rong puluhan, dhèwèké dadi hakim perdamaian, lan melu perang ing War of 1812. Sawetara pengalaman sajroning pasulayan iki ngarahaké pikirane marang Gusti Allah kang pribadi. Ing taun 1816 dhèwèké wis mratobat, lan wiwit sinau Kitab Suci kanthi temenan. Panjenengané nulis, ‘Kitab Suci... dadi kabingahanku, lan ing Gusti Yesus aku nemu sawijining kanca.’”

“Ing taun 1818, sajroning panalitèné tumrap ramalan-ramalan, piyambakipun nyimpulaké bilih Gusti Yésus badhé rawuh malih ‘kira-kira taun 1843.’ Ing taun 1831, sawisé éntuk keyakinan ingkang kiyat lan pitedah pangrèhing Gusti supados nindakaké punika, piyambakipun wiwit nyarèkaké asil pasinaonipun wonten ing ngarsaning umum wonten ing papan-papan alit. Sasampunipun pinanggih kaliyan J. V. Himes, satunggaling rédaktur kondhang, ing taun 1839, margi kabikak supados martakakaké dhateng golongan-golongan ageng wonten ing kutha-kutha wigati. Sanadyan kathah ingkang nentang, pangwucalipun, lan ugi pangwucaling tiyang sanès ingkang nampi pesen Advent, maringi pangaruh ingkang wigati, kanthi cacahipun ngantos 100.000 tiyang nampi kapitadosan bab rawuhipun Kristus ingkang sampun caket. Ellen Harmon mirengaké piyambakipun wonten ing Portland, Maine, ing wulan Maret taun 1840 nalika piyambakipun yuswa 12 taun. Piyambakipun nyarios malih, “Pak Miller njlèntrèhaké ramalan-ramalan kanthi katlitèn ingkang nyurung keyakinan dhateng manah para pamirengipun. Piyambakipun ngrembag wekdal-wekdhal profètis, lan ngaturaken kathah bukti kanggé ngiyataké pandhiranipun. Lajeng, panyuwunipun ingkang khidmat lan kuwawi saha pepéling-pepélingipun dhateng tiyang-tiyang ingkang dereng siyap, nahan para tiyang kathah kados dene kasirep daya.” Life Sketches, 20.